

**ЮВІЛЕЙ
АКАДЕМІКА НАПрН УКРАЇНИ
ДМИТРА МИКИТОВИЧА ПРИТИКИ
(до 75-річчя від дня народження)**

Дмитро Микитович Притика народився 2 січня 1942 р. у с. Мушійки Іванківського району Київської області. Поєднуючи навчання з роботою у будівельному управлінні «Київміськбуд-4», з 1962 р. навчався на юридичному факультеті Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині — Київський національний університет імені Тараса Шевченка), який успішно закінчив у 1968 р. Розпочав трудову діяльність за фахом у 1969 р. юрисконсультгом договірно-правового відділу Укрголовхімкомплекту при Головпостачі УРСР. З 1969 р. працює у Держарбітражі при Раді Міністрів УРСР, спочатку старшим консультантом, потім — державним арбітром (з 1972 р.), начальником відділу нагляду (з 1981 р.), заступником Головного державного арбітра Держарбітражу УРСР (з 1986 р.), першим заступником Головного державного арбітра Держарбітражу УРСР (з 1987 р.), Головним державним арбітром Держарбітражу УРСР (з 1989 р.). У 1991 р. Верховна Рада України обрала Д. М. Притику головою Вищого арбітражного суду України. З 2001 р. по 2006 р. — голова Вищого господарського суду України. З 2006 р. — народний депутат України V та VI скликань, з липня 2006 р. по листопад 2012 р. —



заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя. З 2013 р. по 2015 р. — Головний науковий консультант Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України.

У 1993 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Правові питання організації та компетенції юрисдикційних органів по вирішенню господарських спорів», у 2003 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Організаційно-правові засади становлення і діяльності господарських судів України».

Дмитро Микитович обраний членом-кореспондентом у 2000 р., а дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині — Національна академія правових наук України) — у 2004 р.

Вченими радами вищих навчальних закладів йому присвоєно звання «Почесний доктор (*Doctor Honoris Causa*) Одеської національної юридичної академії» (Національний університет «Одеська юридична академія»), Почесний професор Національного університету державної податкової служби (Університет державної фіс-

кальної служби України), Професор Київського міжнародного університету, Почесний академік Міжнародної кадрової академії.

Напрями наукової діяльності Д. М. Притики — розробка теоретичних основ судоустрою (арбітражного) господарського процесу, дослідження шляхів створення єдиної системи (арбітражних) господарських судів України та системи судів України. Опублікував понад 100 наукових праць, серед яких: «Право і договірні зобов'язання» (1985); «Господарські спори і порядок їх вирішення» (1988); «Правове регулювання поставок» (1989); «Арбітражні суди в Україні: історичний нарис та перспективи розвитку» (1998); «Арбітражний процес: законодавство та практика застосування: в 2 ч.» (у співавторстві, 1999); «Арбітражний суд: проблеми організації та діяльності» (2000); «Державотворення і правотворення в Україні: досвід, проблеми, перспективи» (у співавторстві, 2001); «Господарські суди України: погляд у минуле та перспективи на майбутнє» (у співавторстві, 2001); «Договірне право: Загальна частина. Коментар до цивільного законодавства України» (у співавторстві, 2002); «Правові засади організації і діяльності органів господарської юрисдикції та шляхи їх удосконалення» (2003) та ін.

Брав участь у розробленні проектів законів України «Про арбітражний суд», «Про судоустрій», «Про третейські суди», Арбітражного процесуального кодексу України, Господарського процесуального кодексу України,

Цивільного та Господарського кодексів України, Конституції України та змін до неї, низки інших законопроектів.

Його наукові праці та активна участь у законотворчій діяльності значною мірою сприяли становленню незалежної судової влади в Україні, реалізації положень Конституції.

Дмитро Микитович — заслужений юрист України (1992). Повний кавалер ордена «За заслуги» (1996, 1999, 2002), нагороджений почесними грамотами: Верховної Ради України (2001), Кабінету Міністрів України (2004); медалями: «1500-річчя Києва», «Ветеран праці», «Медаль Жукова»; орденами: «Слава на вірність Вітчизні» III ступеня, князя Ярослава Мудрого V ступеня (2011); почесними відзнаками: Міжнародного фонду юристів України, Ради суддів України, Вищої ради юстиції, Знаком «Почесний працівник господарського суду України», нагородами Міжнародного Біографічного Центру та Міжнародного Біографічного Інституту (Кембридж): «Людина досягнень» (у галузі «Право», 1996), «Золота Зірка» (1997), «Зал Слави» (500 видатних діячів століття, 1998), почесною нагородою Американського Біографічного Інституту «Хто є хто у світі»; відзначений церковними нагородами: грамотою Митрополита Київського і всієї України, Предстоятеля Української Православної Церкви Блаженнішого Володимира, орденом Української Православної Церкви святого рівноапостольного князя Володимира I ступеня (2003). Лауреат Премії імені Ярослава Мудрого (2003). Народний посол України.

Наукова рада та редакційна колегія журналу «Право України» вітають шановного Дмитра Микитовича Притику — члена редакційної колегії нашого журналу з ювілеєм і сердечно бажають доброго здоров'я, родинного затишку, миру, добра і благополуччя!